

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.12.2011
KOM(2011) 873 wersja ostateczna

2011/0427 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające europejski system nadzoru granic (EUROSUR)

{SEK(2011) 1536 wersja ostateczna}

{SEK(2011) 1537 wersja ostateczna}

{SEK(2011) 1538 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Wprowadzenie

Niniejszy wniosek zapewnia niezbędne ramy prawne w odpowiedzi na wezwanie Rady Europejskiej z dnia 23–24 czerwca 2011 r. do dalszego rozwijania europejskiego systemu nadzoru granic (EUROSUR) jako działania priorytetowego, tak aby system ten został wdrożony do 2013 r., umożliwiając organom państw członkowskich prowadzącym działania w zakresie ochrony granic oraz Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej¹ (FRONTEX), zwanej dalej „Agencją”, wymianę informacji operacyjnych oraz pogłębienie współpracy.

EUROSUR ma na celu wzmocnienie kontroli na granicach zewnętrznych strefy Schengen. Dzięki EUROSUR organy państw członkowskich prowadzące działania w zakresie ochrony granic uzyskują możliwość wymiany informacji operacyjnych oraz współpracy między sobą i z Agencją w celu zmniejszenia liczby ofiar śmiertelnych na morzu i liczby nielegalnych imigrantów, którym udaje się przedostać na terytorium UE, oraz poprawy bezpieczeństwa wewnętrznego poprzez przeciwdziałanie przestępczości transgranicznej, takiej jak handel ludźmi oraz przemyt narkotyków.

Obecnie realizowane działania obejmujące testowanie i stopniowe tworzenie EUROSUR opierają się na planie działania przedstawionym w komunikacie Komisji z 2008 r.².

1.2. Podstawa prawna

Niniejszy wniosek ustawodawczy został przygotowany na podstawie art. 77 ust. 2 lit. d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), na mocy którego Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, przyjmują środki dotyczące wszelkich środków niezbędnych dla stopniowego wprowadzania *zintegrowanego systemu zarządzania granicami zewnętrznymi*³.

Utworzenie EUROSUR stanowi element polityki służącej wzmocnieniu zarządzania granicami zewnętrznymi państw członkowskich. W związku z tym EUROSUR będzie stanowił nowy instrument polityki, który usprawni współpracę i umożliwi systematyczną wymianę informacji w zakresie ochrony granic między państwami członkowskimi oraz z Agencją, wprowadzając mechanizm, który nie funkcjonuje obecnie na szczeblu UE.

Po przyjęciu akt ustawodawczy dotyczący EUROSUR stanowiłby rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, ale które stosuje się do czterech państw stowarzyszonych (Norwegii, Islandii, Szwajcarii oraz Liechtensteinu). Państwa Schengen są zobowiązane do utrzymywania wspólnych norm w zakresie kontroli granic zewnętrznych.

¹ Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1.

² COM(2008) 68 wersja ostateczna z dnia 13 lutego 2008 r. (plan działania EUROSUR). W celu uzyskania informacji na temat postępów w latach 2008–2010 zob. SEC(2009) 1265 wersja ostateczna z dnia 24 września 2009 r. oraz SEC(2011) 145 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2011 r.

³ Porównaj także z art. 77 ust. 1 lit. c) TFUE.

1.3. Cel i treść wniosku ustawodawczego

Celem niniejszego wniosku ustawodawczego jest poprawa znajomości aktualnego obrazu sytuacji oraz zdolności reagowania państw członkowskich i Agencji w ramach zapobiegania nielegalnej migracji oraz przeciwdziałania przestępczości transgranicznej na zewnętrznych granicach lądowych i morskich (art. 1).

Cel ten realizuje się poprzez ustanowienie wspólnych ram (art. 4) przy jasno określonym zakresie odpowiedzialności i kompetencji krajowych ośrodków koordynacji ochrony granic w państwach członkowskich (art. 5) oraz Agencji (art. 6), które stanowią centralny element EUROSUR. Wspomniane ośrodki, które zapewniają skuteczne i efektywne zarządzanie zasobami i personelem na szczeblu krajowym, oraz Agencja komunikują się ze sobą za pośrednictwem sieci komunikacyjnej (art. 7), co umożliwi wymianę zarówno danych szczególnie chronionych, które nie są niejawnie, jak i informacji niejawnych.

Współpraca i wymiana informacji między krajowymi ośrodkami koordynacji a Agencją odbywają się za pośrednictwem „obrazów sytuacji” (art. 8), które zostaną utworzone na szczeblu krajowym (art. 9) i europejskim (art. 10), a także w odniesieniu do przedpoła granic (art. 11). Te trzy obrazy, z których dwoma ostatnimi zarządza Agencja, mają podobną strukturę, co ma ułatwić przepływ informacji pomiędzy nimi.

Obrazy sytuacji nie będą co do zasady dotyczyć danych osobowych, ale raczej wymiany informacji na temat incydentów i obiektów pozbawionych cech umożliwiających identyfikację osoby, takich jak wykrywanie i śledzenie statków. W wyjątkowych przypadkach dane osobowe mogą stanowić część danych wymienianych między państwami członkowskimi a Agencją, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w rozporządzeniu (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r.⁴. W zakresie, w jakim dane osobowe stanowią część krajowego obrazu sytuacji dotyczącego sąsiadujących odcinków granicy zewnętrznej, mogą one być przedmiotem wymiany wyłącznie między sąsiadującymi państwami członkowskimi na warunkach określonych w horyzontalnych ramach prawnych UE dotyczących ochrony danych.

Ponadto Agencja zapewnia usługę umożliwiającą wspólne stosowanie narzędzi nadzoru (art. 12), uwzględniając fakt, że jej świadczenie może być bardziej efektywne pod względem kosztów na szczeblu europejskim. Taką usługę można realizować przy wsparciu odpowiednich europejskich programów kosmicznych, w tym operacyjnego europejskiego programu monitorowania Ziemi (GMES).

Wybrane w ramach EUROSUR podejście polega na jak najlepszym wykorzystywaniu istniejących informacji, rozwiązań i systemów dostępnych w innych agencjach UE w możliwie najszerszym zakresie (art. 17). Z tego względu Agencja będzie prowadziła ścisłą współpracę z Centrum Satelitarnym UE, Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa oraz z Europejską Agencją ds. Bezpieczeństwa na Morzu w zakresie zapewniania usługi umożliwiającej wspólne stosowanie narzędzi nadzoru, a także z Europolem w celu wymiany informacji dotyczących przestępczości transgranicznej.

W odniesieniu do informacji o ruchu morskim, które mają być dostarczane za pomocą systemu SafeSeaNet zgodnie z przepisami dyrektywy 2002/59/WE, Komisja zamierza przedstawić w 2013 r.

⁴ Por. art. 11c rozporządzenia (WE) nr 2007/2004, dodany rozporządzeniem (UE) nr 1168/2011.

odpowiedni wniosek w celu zmiany tej dyrektywy. Przewiduje się, że odpowiednie informacje zawarte w systemie SafeSeaNet będą również udostępniane do celów innych niż cele związane z bezpieczeństwem morskim, ochroną na morzu i ochroną środowiska morskiego, a tym samym staną się elementem narzędzi nadzoru wykorzystywanych w ramach EUROSUR.

Większa świadomość tego, co dzieje się na granicach zewnętrznych, ma ograniczoną wartość, jeżeli nie towarzyszy jej zwiększona zdolność reagowania państw członkowskich UE na wyzwania pojawiające się na tych granicach. Z tego względu państwa członkowskie dzielą swoje granice zewnętrzne na odcinki graniczne (art. 13), którym przypisują poziom wpływu na podstawie analizy ryzyka i liczby incydentów (art. 14). W zależności od przypisanego poziomu wpływu krajowe ośrodki koordynacji i Agencja podejmują środki zaradcze służące zmniejszeniu wpływu wywieranego na dany odcinek granicy (art. 15).

Współpraca z sąsiadującymi państwami trzecimi ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia skutecznego działania EUROSUR. Dlatego też istniejące i planowane sieci regionalne ustanawiane między państwami członkowskimi a sąsiadującymi z nimi państwami trzecimi powinny być powiązane z EUROSUR za pośrednictwem krajowych ośrodków koordynacji (por. art. 9 ust. 2 lit. h) oraz art. 18). Biorąc pod uwagę fakt, że państwa członkowskie i Agencja prowadzą już działania w zakresie tworzenia różnych elementów EUROSUR na szczeblu krajowym i europejskim, EUROSUR powinien zostać uruchomiony w drugiej połowie 2013 r. (art. 21). Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej powinno zapewniać Agencji wsparcie techniczne w zakresie dalszego rozwoju technicznego EUROSUR.

Ponieważ EUROSUR nie ma być w założeniu systemem służącym regulowaniu kwestii związanych z gromadzeniem, przechowywaniem lub transgraniczną wymianą danych osobowych, nie został on objęty zakresem komunikatu Komisji pt. „Przegląd zarządzania informacjami w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości z 2010 r.”⁵. Proces opracowywania EUROSUR został jednak poddany analizie pod kątem zasad przedstawionych w tym komunikacie, jak szczegółowo omówiono w dołączonej ocenie skutków. Dotyczy to w szczególności: zasady konieczności, zgodnie z którą możliwość wykorzystywania EUROSUR na potrzeby wymiany danych osobowych została ograniczona do absolutnego minimum; zasady efektywności pod względem kosztów, zgodnie z którą wybrano podejście krok po kroku, stosując najmniej złożone rozwiązania techniczne; oraz zasady oddolnego kształtowania polityki, zgodnie z którą Komisja od 2008 r. prowadzi ścisłą współpracę z ekspertami z państw członkowskich w celu dokonania oceny różnych rozwiązań technicznych i wspólnego zatwierdzenia ustaleń i zaleceń z przeprowadzonych badań.

Niniejszy wniosek poddano kontroli, aby upewnić się, że jego przepisy są w pełni zgodne z prawami podstawowymi, w szczególności nie naruszają godności człowieka, zakazu tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karan, prawa do wolności i bezpieczeństwa osobistego, prawa do ochrony danych osobowych, zasady *non-refoulement*, prawa do niedyskryminacji oraz praw dziecka. Szczególną uwagę zwrócono na przepisy art. 4 i art. 19 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zakazujące wydalania osób do państwa, w którym istnieje poważne ryzyko, że mogą być poddane karze śmierci, torturom lub innemu niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu. W art. 18 ust. 2 niniejszego rozporządzenia wyraźnie zakazuje się wymiany jakichkolwiek informacji z państwem trzecim, które mogłoby wykorzystać te informacje do identyfikacji osób lub grup osób, w odniesieniu do których istnieje poważne ryzyko, że mogą zostać poddane torturom, niehumanitarnemu lub

⁵ COM(2010) 385 wersja ostateczna z 20.7.2010.

poniżającemu traktowaniu lub karaniu lub jakimkolwiek innemu działaniu naruszającemu ich prawa podstawowe.

Ponadto znaczenie miał również art. 24 Karty, ponieważ znaczna część nielegalnych migrantów i ofiar handlu ludźmi to dzieci. Artykuł 1 ust. 3 wyraźnie stanowi, że państwa członkowskie i Agencja traktują priorytetowo kwestie związane ze szczególnymi potrzebami dzieci, ofiar handlu ludźmi, osób wymagających pilnej pomocy medycznej, osób wymagających ochrony międzynarodowej, osób znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu oraz innych osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji. Artykuł 8 Karty dotyczący ochrony danych osobowych ma również szczególne znaczenie, ponieważ wymiana danych może obejmować dane osobowe i w takim przypadku zastosowanie mają zasady ochrony danych, które muszą być w pełni przestrzegane.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

W dołączonym do niniejszego wniosku dokumencie roboczym służb Komisji, w którym dokonano oceny skutków niniejszego wniosku, zaprezentowano szczegółowy przegląd konsultacji przeprowadzonych w latach 2008–2011, a także przedstawiono szczegółowe wyjaśnienia dotyczące ram EUROSUR oraz różnych wariantów polityki i kosztów związanych z ich wprowadzeniem.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Podstawę prawną dla niniejszego wniosku stanowi art. 77 ust. 2 lit. d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

4. WPLYW NA BUDŻET

Poszczególne elementy EUROSUR będą wdrażane głównie przez Agencję i państwa członkowskie (zarządzanie dzielone) w oparciu o plan działania EUROSUR z 2008 r. (COM(2008) 68 wersja ostateczna).

W odniesieniu do tworzenia krajowych ośrodków koordynacji państwa członkowskie otrzymają w latach 2012–2013 wsparcie w ramach Funduszu Granic Zewnętrznych oraz w ramach instrumentu wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz jako części planowanego Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego w latach 2014–2020.

Agencja pokryje z kolei z własnego budżetu koszty utworzenia sieci komunikacyjnej oraz pozostałych elementów horyzontalnych EUROSUR, takich jak europejski obraz sytuacji oraz wspólny obraz wywiadowczy sytuacji na przedpolu granicy, w razie potrzeby korzystając ze wsparcia w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (bezpośrednie lub pośrednie zarządzanie scentralizowane finansami).

Finansowanie zapewnione w ramach siódmego programu ramowego na rzecz badań i rozwoju będzie stanowiło wsparcie na rzecz tworzenia planowanej usługi umożliwiającej wspólne stosowanie narzędzi nadzoru w latach 2012–2013.

Środki wprowadzane w sąsiednich państwach trzecich będą wspierane w latach 2012–2013 w ramach Programu tematycznego dotyczącego współpracy z państwami trzecimi w obszarze migracji i azylu jako części instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające europejski system nadzoru granic (EUROSUR)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. d),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ustanowienie europejskiego systemu nadzoru granic (zwanego dalej „EUROSUR”) jest konieczne, aby poprawić wymianę informacji i współpracę operacyjną między organami krajowymi państw członkowskich, a także z Europejską Agencją Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej ustanowioną rozporządzeniem Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r.⁶ (FRONTEX), zwaną dalej „Agencją”. EUROSUR powinien zapewnić tym organom i Agencji infrastrukturę i narzędzia niezbędne do poprawy ich znajomości sytuacji oraz zdolności reagowania w zakresie wykrywania i zapobiegania nielegalnej migracji i przestępczości transgranicznej, a także ochrony i ratowania życia migrantów na granicach zewnętrznych państw członkowskich Unii.
- (2) W celu usprawnienia współpracy i wymiany informacji między państwami członkowskimi a Agencją państwa członkowskie powinny utworzyć krajowe ośrodki koordynacji ochrony granic. Dla właściwego funkcjonowania EUROSUR konieczna jest współpraca wszystkich organów krajowych odpowiedzialnych za ochronę granic zewnętrznych na mocy prawa krajowego za pośrednictwem krajowych ośrodków koordynacji.
- (3) Niniejsze rozporządzenie nie powinno utrudniać państwom członkowskim powierzania swoim krajowym ośrodkom koordynacji zadań związanych również z koordynowaniem wymiany informacji i współpracy w zakresie ochrony granic powietrznych oraz z odprawą na przejściach granicznych.

⁶ Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1.

- (4) Niniejsze rozporządzenie stanowi część europejskiego modelu zintegrowanego zarządzania granicami oraz strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej. EUROSUR przyczynia się również do rozwoju wspólnego mechanizmu wymiany informacji do celów nadzoru nad obszarami morskimi UE (CISE), zapewniając szersze ramy znajomości sytuacji na morzu dzięki wymianie informacji między organami publicznymi we wszystkich sektorach Unii.
- (5) Zgodnie z art. 2 lit. i) rozporządzenia nr 2007/2004 Agencja powinna zapewnić niezbędną pomoc w opracowywaniu i wdrażaniu EUROSUR, a w stosownych przypadkach w opracowywaniu wspólnego mechanizmu wymiany informacji, w tym współdziałania systemów.
- (6) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności: prawa do godności człowieka, zakazu tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karaniami, prawa do wolności i bezpieczeństwa osobistego, prawa do ochrony danych osobowych, zasady *non-refoulement*, prawa do niedyskryminacji oraz praw dziecka. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane przez państwa członkowskie zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (7) Każda wymiana danych osobowych za pomocą sieci komunikacyjnej w ramach EUROSUR powinna się odbywać zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa krajowego i unijnego oraz zgodnie z odpowiednimi wymogami w zakresie ochrony danych. Przepisy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁷, rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁸ oraz, w ramach współpracy policyjnej i sądowej, decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych⁹ mają zastosowanie w przypadkach, w których bardziej szczegółowe instrumenty, takie jak rozporządzenie (WE) nr 2007/2004, nie zapewniają pełnej ochrony danych.
- (8) Ponieważ cel polegający na ustanowieniu EUROSUR nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, zaś działanie Unii, z uwagi na skalę i wpływ tego działania, zapewni lepsze jego osiągnięcie, Unia może przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.
- (9) Aby zrealizować stopniowe geograficzne rozszerzenie zakresu EUROSUR, należy nałożyć obowiązek wyznaczenia i prowadzenia krajowych ośrodków koordynacji w trzech kolejnych etapach: najpierw na państwa członkowskie, których granice stanowią południową zewnętrzną granicę morską oraz wschodnią zewnętrzną granicę lądową, następnie na pozostałe państwa członkowskie posiadające zewnętrzne granice lądowe lub morskie i wreszcie na pozostałe państwa członkowskie.

⁷ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁸ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁹ Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60.

- (10) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i w związku z tym nie jest nim związana ani nie ma ono do niej zastosowania. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen, na mocy części trzeciej tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Dania, zgodnie z art. 4 tego protokołu, podejmuje decyzję, w terminie sześciu miesięcy od dnia jego przyjęcia, czy dokona transpozycji niniejszego rozporządzenia do swojego prawa krajowego.
- (11) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w obszarze, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen¹⁰. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zatem w jego przyjęciu, nie jest nim związane ani nie ma ono do niego zastosowania.
- (12) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w obszarze, w którym Irlandia nie uczestniczy, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen¹¹. Irlandia nie uczestniczy zatem w jego przyjęciu, nie jest nim związana ani nie ma ono do niej zastosowania.
- (13) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej oraz Republikę Islandii i Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹².
- (14) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹³.
- (15) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁴.
- (16) Wprowadzanie niniejszego rozporządzenia w życie pozostaje bez uszczerbku dla podziału kompetencji między Unią a państwami członkowskimi i nie wpływa na zobowiązania państw członkowskich wynikające z Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, Międzynarodowej konwencji o poszukiwaniu i ratownictwie morskim, Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko

¹⁰ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

¹¹ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

¹² Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

¹³ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

¹⁴ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i uzupełniającego ją Protokołu przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną, Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz innych właściwych instrumentów międzynarodowych.

- (17) Wykonanie niniejszego rozporządzenia nie wpływa na zasady dotyczące ochrony zewnętrznych granic morskich w kontekście współpracy operacyjnej koordynowanej przez Agencję, jak określono w decyzji Rady 2010/252/UE z dnia 26 kwietnia 2010 r.¹⁵,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się wspólne ramy wymiany informacji i współpracy między państwami członkowskimi a Agencją w celu poprawy znajomości sytuacji i zdolności reagowania na granicach zewnętrznych państw członkowskich Unii Europejskiej, zwane dalej europejskim systemem nadzoru granic (EUROSUR).

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do ochrony zewnętrznych granic lądowych i morskich państw członkowskich, z uwzględnieniem środków w zakresie nielegalnego przekraczania granicy dotyczących monitorowania, wykrywania, identyfikowania, śledzenia, zapobiegania i przechwytywania.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do środków operacyjnych, proceduralnych i prawnych podejmowanych po przechwyceniu.
3. Stosując przepisy niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie i Agencja przestrzegają praw podstawowych, w tym wymogów w zakresie ochrony danych. Traktują one priorytetowo kwestie związane ze szczególnymi potrzebami dzieci, ofiar handlu ludźmi, osób wymagających pilnej pomocy medycznej, osób wymagających ochrony międzynarodowej, osób znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu oraz innych osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji.

¹⁵ Dz.U. L 111 z 4.5.2010, s. 20.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „znajomość sytuacji” oznacza zdolność monitorowania, wykrywania, identyfikowania, śledzenia i rozumienia działalności transgranicznej w celu oparcia środków kontrolnych na właściwych przesłankach poprzez łączenie nowych informacji z aktualną wiedzą;
- b) „zdolność reagowania” oznacza zdolność przeprowadzania działań mających na celu przeciwdziałanie nielegalnym przepływom transgranicznym, uwzględniając środki i harmonogramy, jakie są potrzebne, by odpowiednio zareagować w nadzwyczajnych okolicznościach;
- c) „obraz sytuacji” oznacza interfejs graficzny służący przedstawieniu w czasie rzeczywistym danych, informacji oraz informacji wywiadowczych pochodzących od różnych organów, z różnych czujników, platform oraz innych źródeł, które są wymieniane poprzez kanały komunikacyjne i informacyjne z pozostałymi organami w celu uzyskania znajomości sytuacji i wspierania zdolności reagowania na granicach zewnętrznych oraz na przedpolu granic;
- d) „przestępczość transgraniczna” oznacza wszelką poważną lub zorganizowaną działalność przestępczą realizowaną na granicach zewnętrznych państw członkowskich, taką jak handel ludźmi, przemyt narkotyków oraz inne rodzaje nielegalnej działalności;
- e) „odcinek granicy zewnętrznej” oznacza całość lub część zewnętrznej granicy lądowej lub morskiej państwa członkowskiego określonej w prawodawstwie krajowym lub wskazanej przez krajowy ośrodek koordynacji lub każdy inny właściwy organ krajowy;
- f) „przedpole granicy” oznacza obszar geograficzny poza zewnętrzną granicą państw członkowskich, który nie jest objęty krajowym systemem nadzoru granic.

TYTUŁ II

RAMY

ROZDZIAŁ I

Elementy

Artykuł 4

Ramy EUROSUR

1. Na potrzeby wymiany informacji i współpracy w dziedzinie ochrony granic państwa członkowskie i Agencja korzystają z ram EUROSUR, składających się z następujących elementów:
 - a) krajowych ośrodków koordynacji ochrony granic;

- b) krajowych obrazów sytuacji;
 - c) sieci komunikacyjnej;
 - d) europejskiego obrazu sytuacji;
 - e) wspólnego obrazu wywiadowczego sytuacji na przedpolu granicy;
 - f) wspólnego stosowania narzędzi nadzoru.
2. Krajowe ośrodki koordynacji dostarczają Agencji za pośrednictwem sieci komunikacyjnej wszystkie informacje pochodzące z krajowych obrazów sytuacji, które są niezbędne w celu utworzenia i utrzymania europejskiego obrazu sytuacji oraz wspólnego obrazu wywiadowczego sytuacji na przedpolu granicy.
 3. Za pośrednictwem sieci komunikacyjnej Agencja zapewnia krajowym ośrodkom koordynacji nieograniczony dostęp do europejskiego obrazu sytuacji oraz do wspólnego obrazu wywiadowczego sytuacji na przedpolu granicy.
 4. Elementy wymienione w ust. 1 tworzy się i utrzymuje zgodnie z zasadami określonymi w załączniku.

Artykuł 5

Krajowy ośrodek koordynacji

1. Każde państwo członkowskie posiadające lądową lub morską granicę zewnętrzną wyznacza, prowadzi i utrzymuje krajowy ośrodek koordynacji ochrony granic, który służy koordynacji i wymianie informacji między wszystkimi organami krajowymi prowadzącymi działania w zakresie ochrony granic zewnętrznych na szczeblu krajowym, a także z pozostałymi krajowymi ośrodkami koordynacji oraz Agencją. Państwo członkowskie powiadamia Komisję o utworzeniu ośrodka, a Komisja przekazuje następnie tę informację pozostałym państwom członkowskim i Agencji.
2. Nie naruszając przepisów art. 16, krajowy ośrodek koordynacji stanowi pojedynczy punkt kontaktowy służący wymianie informacji i współpracy z innymi krajowymi ośrodkami koordynacji oraz z Agencją.
3. Krajowy ośrodek koordynacji:
 - a) zapewnia terminową wymianę informacji i współpracę między wszystkimi organami krajowymi odpowiedzialnymi za ochronę granic zewnętrznych oraz z odpowiednimi krajowymi organami ścigania na szczeblu krajowym, a także z innymi krajowymi ośrodkami koordynacji oraz z Agencją;
 - b) przyczynia się do skutecznego i efektywnego zarządzania zasobami i personelem;
 - c) tworzy i utrzymuje krajowy obraz sytuacji zgodnie z art. 9;

- d) wspiera proces planowania i wdrażania wszystkich krajowych działań w zakresie ochrony granic;
 - e) zarządza krajowym systemem nadzoru granic, w stosownych przypadkach zgodnie z prawem krajowym;
 - f) dokonuje regularnego pomiaru skutków krajowych działań w zakresie ochrony granic;
 - g) koordynuje środki operacyjne z pozostałymi państwami członkowskimi, bez uszczerbku dla kompetencji Agencji.
4. Krajowy ośrodek koordynacji działa dwadzieścia cztery godziny na dobę przez siedem dni w tygodniu.

Artykuł 6

Agencja

1. Agencja:
- a) zarządza siecią komunikacyjną w ramach EUROSUR zgodnie z art. 7;
 - b) tworzy i utrzymuje europejski obraz sytuacji zgodnie z art. 10;
 - c) tworzy i utrzymuje wspólny obraz wywiadowczy sytuacji na przedpolu granicy zgodnie z art. 11;
 - d) ułatwia wspólne stosowanie narzędzi nadzoru zgodnie z art. 12.
2. Do celów ust. 1 Agencja działa dwadzieścia cztery godziny na dobę przez siedem dni w tygodniu.

Artykuł 7

Sieć komunikacyjna

1. Agencja ustanawia i utrzymuje sieć komunikacyjną w celu zapewnienia łączności i narzędzi analitycznych oraz umożliwienia bezpiecznej wymiany danych szczególnie chronionych, które nie są niejawne, oraz informacji niejawnych między krajowymi ośrodkami koordynacji w czasie zbliżonym do rzeczywistego. Sieć funkcjonuje dwadzieścia cztery godziny na dobę przez siedem dni w tygodniu i umożliwia:
- a) dwustronną i wielostronną wymianę informacji w czasie zbliżonym do rzeczywistego;
 - b) organizowanie konferencji audio i wideo;
 - c) bezpieczne wykorzystywanie, przechowywanie i przetwarzanie danych szczególnie chronionych, które nie są niejawne;

- d) bezpieczne wykorzystywanie, przechowywanie, przekazywanie i przetwarzanie informacji niejawnych UE do poziomu RESTREINT UE lub do poziomu objętego równoważną krajową klauzulą tajności przy zapewnieniu przetwarzania informacji niejawnych w ramach odrębnej i należycie akredytowanej części sieci komunikacyjnej.
2. Agencja zapewnia pomoc techniczną i gwarantuje interoperacyjność sieci komunikacyjnej z każdym innym systemem teleinformatycznym, którym zarządza.
3. Agencja i krajowe ośrodki koordynacji wymieniają, przetwarzają i przechowują dane szczególnie chronione, które nie są niejawnymi, oraz informacje niejawnymi w ramach sieci komunikacyjnej zgodnie z zasadami i normami, które stanowią realizację podstawowych zasad i wspólnych standardów przewidzianych w decyzji Komisji 2001/844/WE zmieniającej jej regulamin wewnętrzny¹⁶ lub są im równoważne.
4. Organy, agencje i inne instytucje państw członkowskich korzystające z sieci komunikacyjnej zapewniają przestrzeganie zasad i standardów bezpieczeństwa równoważnych tym stosowanym przez Agencję w zakresie przetwarzania informacji niejawnych.

ROZDZIAŁ II

Znajomość sytuacji

Artykuł 8

Obrazy sytuacji

1. Krajowe obrazy sytuacji, europejski obraz sytuacji oraz wspólny obraz wywiadowczy sytuacji na przedpolu granicy opracowuje się poprzez gromadzenie, ocenianie, zestawianie, analizowanie, interpretowanie, generowanie, sporządzanie wizualizacji i rozpowszechnianie informacji.
2. Obrazy, o których mowa w ust. 1, składają się z następujących poziomów:
 - a) poziom „zdarzenia”, zawierający informacje na temat incydentów związanych z nielegalną migracją, przestępczością transgraniczną i sytuacjami kryzysowymi;
 - b) poziom „operacje”, zawierający informacje dotyczące statusu i pozycji środków własnych, obszarów działań oraz informacje o środowisku;
 - c) poziom „analizy”, zawierający informacje strategiczne, analizy i usługi analityczne, informacje wywiadowcze, a także obrazy i dane geograficzne.

Artykuł 9

Krajowy obraz sytuacji

¹⁶ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.

1. Krajowy ośrodek koordynacji tworzy i utrzymuje krajowy obraz sytuacji, aby dostarczyć wszystkim organom odpowiedzialnym za ochronę granic na szczeblu krajowym rzeczywistych, dokładnych i aktualnych informacji, które są istotne dla zapobiegania nielegalnej migracji i przestępczości transgranicznej na granicach zewnętrznych danego państwa członkowskiego.
2. Na krajowy obraz sytuacji składają się informacje pochodzące z następujących źródeł:
 - a) krajowego systemu nadzoru granic, w stosownych przypadkach zgodnie z prawem krajowym;
 - b) stacjonarnych i ruchomych czujników obsługiwanych przez krajowe organy odpowiedzialne za ochronę granic zewnętrznych;
 - c) patroli chroniących granice oraz inne misje obserwacyjne;
 - d) lokalnych, regionalnych oraz innego rodzaju ośrodków koordynacji;
 - e) pozostałych istotnych organów i systemów krajowych;
 - f) Agencji;
 - g) krajowych ośrodków koordynacji w pozostałych państwach członkowskich i państwach trzecich;
 - h) sieci regionalnych utworzonych z sąsiadującymi państwami trzecimi, takich jak sieć SEAHORSE na obszarze Atlantyku, sieć SEAHORSE basenie Morza Śródziemnego, sieć CoastNet w ramach Współpracy Służb Granicznych Państw Regionu Morza Bałtyckiego, Centrum Koordynacyjno-Informacyjne ds. Granic Morza Czarnego oraz inne sieci regionalne utworzone na zewnętrznych granicach lądowych;
 - i) systemów zgłaszania statków, takich jak system automatycznej identyfikacji (AIS) oraz satelitarny system monitorowania statków (VMS). Dane pochodzące z tych systemów uzyskuje się na szczeblu krajowym od właściwych organów krajowych oraz Centrów Monitorowania Rybołówstwa;
 - j) innych odpowiednich organizacji europejskich i międzynarodowych;
 - k) innych źródeł.
3. Na poziom „zdarzenia” krajowego obrazu sytuacji składają się następujące podpoziomy:
 - a) podpoziom „nielegalna migracja”, który zawiera informacje na temat incydentów związanych z nielegalnym przekraczaniem granicy przez migrantów na granicach zewnętrznych danego państwa członkowskiego lub w ich pobliżu, na temat przypadków ułatwiania nielegalnego przekraczania granicy oraz wszelkich innych istotnych incydentów związanych z nielegalną migracją, takich jak misje poszukiwawcze i ratunkowe przeprowadzane w odniesieniu do osób próbujących przekroczyć granicę nielegalnie;
 - b) podpoziom „przestępczość transgraniczna”, który zawiera informacje na temat incydentów związanych z handlem ludźmi, terroryzmem, przemytem narkotyków i innych nielegalnych

- towarów oraz na temat wszelkich innych incydentów dotyczących poważnej przestępczości zorganizowanej lub przestępczości zorganizowanej na granicach zewnętrznych danego państwa członkowskiego lub w ich pobliżu;
- c) podpoziom „sytuacje kryzysowe”, który zawiera informacje na temat klęsk żywiołowych i katastrof wywołanych przez człowieka, wypadków oraz wszelkich innych sytuacji kryzysowych na granicach zewnętrznych danego państwa członkowskiego lub w ich pobliżu, które mogą wywrzeć poważny wpływ na kontrole przeprowadzane na granicach zewnętrznych;
 - d) podpoziom „pozostałe zdarzenia”, który zawiera informacje na temat niezidentyfikowanych i wzbudzających podejrzenia platform i osób obecnych na granicach zewnętrznych danego państwa członkowskiego lub w ich pobliżu, a także wszelkich innych zdarzeń, które mogą wywrzeć poważny wpływ na kontrole przeprowadzane na granicach zewnętrznych.
4. Każdemu incydentowi na poziomie „zdarzenia” krajowego obrazu sytuacji przypisuje się jednolity orientacyjny poziom wpływu, który można określić jako „niski”, „średni” lub „wysoki”. Informacje na temat wszystkich zdarzeń, którym przypisano „średni” lub „wysoki” poziom wpływu, udostępnia się Agencji.
5. Na poziom „operacje” krajowego obrazu sytuacji składają się następujące podpoziomy:
- a) podpoziom „środki własne”, który zawiera informacje na temat pozycji, terminu, kursu, prędkości, statusu i rodzaju środków własnych oraz planu rozmieszczenia z uwzględnieniem współrzędnych geograficznych obszaru działań, harmonogramów patroli oraz kodów komunikacyjnych; w przypadku rozmieszczenia środków własnych w ramach misji wielozadaniowej, która obejmuje wykonywanie zadań wojskowych, krajowy ośrodek koordynacji może podjąć decyzję o nieprzekazywaniu takich informacji pozostałym krajowym ośrodkom koordynacji ani Agencji, chyba że środki własne rozmieszczono na sąsiadujących odcinkach granicy innego państwa członkowskiego;
 - b) podpoziom „obszary działania”, który zawiera informacje na temat misji, lokalizacji, statusu, czasu trwania operacji oraz organów w nie zaangażowanych;
 - c) podpoziom „informacje o środowisku”, który zawiera lub umożliwia dostęp do informacji na temat terenu i warunków pogodowych na zewnętrznych granicach danego państwa członkowskiego.
6. Na poziom „analizy” krajowego obrazu sytuacji składają się następujące podpoziomy:
- a) podpoziom „informacje”, który zawiera informacje na temat kluczowych zmian i wskaźników istotnych dla analizy w zakresie nielegalnej migracji i przestępczości transgranicznej;
 - b) podpoziom „analizy”, który przedstawia sprawozdania analityczne, tendencje w zakresie oceny ryzyka, obserwacje dotyczące regionu oraz notatki informacyjne dotyczące danego państwa członkowskiego;
 - c) podpoziom „obraz wywiadowczy”, który przedstawia charakterystykę migrantów, szlaki oraz informacje na temat poziomów wpływu przypisanych odcinkom zewnętrznej granicy lądowej i morskiej oraz analizy w zakresie przemytu nielegalnych imigrantów;

- d) podpoziom „obrazy i dane geograficzne”, który zawiera obrazy referencyjne, mapy kontekstowe, oceny dotyczące zatwierdzenia informacji wywiadowczych, analizy zmian (obrazy uzyskane w ramach obserwacji Ziemi), a także informacje na temat wykrywania zmian, informacje geograficzne oraz mapy przenikalności granic.
- 7. Informacje na poziomie „analizy” oraz informacje o środowisku na poziomie „operacje” krajowego obrazu sytuacji mogą bazować na informacjach przedstawionych w europejskim obrazie sytuacji oraz we wspólnym obrazie wywiadowczym sytuacji na przedpolu granicy.
- 8. Informacje na temat środków własnych na poziomie „operacje” klasyfikuje się jako RESTREINT UE.
- 9. Krajowe ośrodki koordynacji w sąsiadujących państwach członkowskich wymieniają się między sobą bezpośrednio i w czasie zbliżonym do rzeczywistego obrazem sytuacji sąsiednich odcinków granicy zewnętrznej zawierającym informacje dotyczące:
 - a) wszystkich incydentów dotyczących nielegalnej migracji i przestępczości transgranicznej oraz innych istotnych zdarzeń objętych poziomem zdarzeń;
 - b) pozycji patroli własnych na poziomie „operacje”, w przypadku gdy główna misja patrolu polega na zapobieganiu nielegalnej migracji i przestępczości transgranicznej;
 - c) systemów planowania, harmonogramów i kodów komunikacyjnych dotyczących następnego dnia patroli na sąsiadujących odcinkach granicy zewnętrznej;
 - d) sprawozdań w zakresie taktycznej analizy ryzyka na poziomie „analizy”.

Artykuł 10

Europejski obraz sytuacji

- 1. Agencja tworzy i utrzymuje europejski obraz sytuacji, aby dostarczyć wszystkim krajowym ośrodkom koordynacji informacji i analiz, które są istotne dla zapobiegania nielegalnej migracji i przestępczości transgranicznej na zewnętrznych granicach państw członkowskich.
- 2. Na europejski obraz sytuacji składają się informacje pochodzące z następujących źródeł:
 - a) krajowych obrazów sytuacji, z uwzględnieniem podstawowych informacji otrzymanych zgodnie z art. 9 ust. 8;
 - b) Agencji;
 - c) innych odpowiednich organizacji europejskich i międzynarodowych;
 - d) innych źródeł.
- 3. Poziom „zdarzenia” w ramach europejskiego obrazu sytuacji obejmuje informacje dotyczące:
 - a) incydentów związanych z nielegalną migracją i przestępczością transgraniczną, a także sytuacjami kryzysowymi, jak również z wszelkimi innymi zdarzeniami uwzględnionymi na

- poziomie „zdarzenia” w krajowym obrazie sytuacji, któremu krajowy ośrodek koordynacji przypisał średni lub wysoki poziom wpływu;
- b) incydentów związanych z nielegalną migracją i przestępczością transgraniczną, a także sytuacjami kryzysowymi, jak również z wszelkimi innymi zdarzeniami uwzględnionymi we wspólnym obrazie wywiadowczym sytuacji na przedpolu granicy, jeżeli wywierają one średni lub istotny wpływ na sytuację na granicach zewnętrznych państw członkowskich;
 - c) incydentów związanych z nielegalną migracją i przestępczością transgraniczną na obszarze operacyjnym objętym wspólnymi działaniami koordynowanymi przez Agencję.
4. W europejskim obrazie sytuacji Agencja stosuje poziom wpływu przypisany określonemu incydentowi w krajowym obrazie sytuacji przez krajowy ośrodek koordynacji.
5. Na *poziom „operacje”* europejskiego obrazu sytuacji składają się następujące podpoziomy:
- a) podpoziom „środki własne”, który zawiera informacje na temat pozycji, terminu, kursu, prędkości, statusu i rodzaju środków zaangażowanych we wspólne działania podejmowane przez Agencję lub pozostających do dyspozycji Agencji, oraz planu rozmieszczenia, z uwzględnieniem informacji na temat obszaru działań, harmonogramów patroli oraz kodów komunikacyjnych;
 - b) podpoziom „operacje”, który zawiera informacje na temat wspólnych działań koordynowanych przez Agencję, z uwzględnieniem opisu misji, lokalizacji, statusu, czasu trwania, informacji na temat zaangażowanych państw członkowskich i innych zaangażowanych podmiotów, codziennych i cotygodniowych sprawozdań sytuacyjnych, danych statystycznych oraz pakietów informacyjnych dla mediów;
 - c) podpoziom „informacje o środowisku”, który zawiera informacje na temat terenu lub warunków pogodowych na zewnętrznych granicach państw członkowskich.
6. Na *poziom „analizy”* europejskiego obrazu sytuacji składają się następujące podpoziomy:
- a) podpoziom „informacje”, który zawiera informacje na temat kluczowych zmian i wskaźników istotnych dla analizy w zakresie nielegalnej migracji i przestępczości transgranicznej;
 - b) podpoziom „analizy”, który przedstawia mapy wskaźników ryzyka ogólnego i w podziale na podkategorie, tendencje w zakresie wskaźników ryzyka, obserwacje dotyczące regionu, notatki informacyjne, a także wskaźniki korelacji określone dla wskaźników ryzyka oraz wskaźniki stosowane w ramach sieci analizy ryzyka agencji FRONTEX;
 - c) podpoziom „obraz wywiadowczy, który zawiera charakterystykę migrantów, szlaki oraz informacje na temat poziomów wpływu przypisanych odcinkom zewnętrznej granicy lądowej i morskiej oraz analizy w zakresie przemytu nielegalnych imigrantów;
 - d) podpoziom „obrazy i dane geograficzne, który zawiera obrazy referencyjne, mapy kontekstowe, oceny dotyczące zatwierdzenia informacji wywiadowczych, analizy zmian (obrazy uzyskane w ramach obserwacji Ziemi), a także informacje na temat wykrywania zmian, informacje geograficzne oraz mapy przenikalności granic.

6. Informacje dotyczące środków własnych przedstawione na poziomie „operacje” europejskiego obrazu sytuacji klasyfikuje się jako RESTREINT UE.

Artykuł 11

Wspólny obraz wywiadowczy sytuacji na przedpolu granicy

1. Agencja tworzy i utrzymuje wspólny obraz wywiadowczy sytuacji na przedpolu granicy w celu dostarczenia krajowym ośrodkom koordynacji informacji i analiz dotyczących przedpola granicy, które są istotne w kontekście zapobiegania nielegalnej migracji oraz poważnej lub zorganizowanej przestępczości na zewnętrznych granicach państw członkowskich i w sąsiadujących państwach trzecich.
2. Wspólny obraz wywiadowczy sytuacji na przedpolu granicy składa się z informacji pochodzących z następujących źródeł:
 - a) krajowych ośrodków koordynacji;
 - b) informacji i sprawozdań przekazanych przez urzędników łącznikowych ds. imigracji;
 - c) Agencji;
 - d) innych odpowiednich organizacji europejskich i międzynarodowych;
 - e) państw trzecich;
 - f) innych źródeł.
3. Wspólny obraz wywiadowczy sytuacji na przedpolu granicy może zawierać informacje istotne dla działań w zakresie ochrony granicy powietrznej oraz odpraw granicznych na przejściach granicznych.
4. Poziom „zdarzenia” wspólnego obrazu wywiadowczego sytuacji na przedpolu granicy zawiera informacje na temat wszelkich incydentów, sytuacji kryzysowych lub jakichkolwiek innych zdarzeń na przedpolu granicy, które mogły wywrzeć umiarkowany lub znaczny wpływ na nielegalną migrację i przestępczość transgraniczną na zewnętrznych granicach państw członkowskich.
5. Agencja przypisuje pojedynczy orientacyjny poziom wpływu każdemu incydentowi w ramach poziomu „zdarzenia” wspólnego obrazu wywiadowczego sytuacji na przedpolu granicy. Agencja przekazuje krajowym ośrodkom koordynacji informacje dotyczące wszelkich incydentów na przedpolu granicy, którym przypisano średni lub wysoki poziom wpływu.
6. Poziom „operacje” wspólnego obrazu wywiadowczego sytuacji na przedpolu granicy jest zorganizowany w taki sam sposób, jak poziom „operacje” europejskiego obrazu sytuacji, i zawiera informacje na temat środków operacyjnych i działań prowadzonych na przedpolu granicy, a także informacje o środowisku.

7. Poziom „analizy” wspólnego obrazu wywiadowczego sytuacji na przedpolu granicy jest zorganizowany w taki sam sposób, jak poziomy „analizy” europejskiego obrazu sytuacji, i zawiera informacje strategiczne, analizy oraz usługi analityczne, informacje wywiadowcze, a także obrazy i dane geograficzne dotyczące przedpola granicy.

Artykuł 12

Wspólne stosowanie narzędzi nadzoru

1. Agencja ułatwia wspólne stosowanie narzędzi nadzoru, takich jak satelity oraz systemy zgłaszania statków, przez państwa członkowskie, aby zapewnić krajowym ośrodkom koordynacji i własnym strukturom informacje na temat ochrony granic zewnętrznych oraz przedpola granicy w sposób regularny, rzetelny i efektywny pod względem kosztów.
2. Na wniosek krajowego ośrodka koordynacji Agencja może dostarczyć mu informacji na temat granic zewnętrznych danego państwa członkowskiego i przedpola granicy, uzyskanych w ramach:
 - a) selektywnego monitorowania wyznaczonych portów i terenów nadbrzeżnych państw trzecich, które zostały zidentyfikowane na podstawie analizy ryzyka i danych wywiadowczych jako punkt zaokrętowania lub punkt tranzytowy dla statków wykorzystywanych do celów związanych z nielegalną migracją i przestępczością transgraniczną;
 - b) śledzenia na morzu pełnym statków, co do których zachodzi podejrzenie lub zostało wskazane, że są wykorzystywane do celów związanych z nielegalną migracją oraz przestępczością transgraniczną;
 - c) monitorowania wyznaczonych stref na obszarach morskich w celu wykrywania, identyfikacji i śledzenia jednostek pływających, co do których zachodzi podejrzenie, że są wykorzystywane do celów związanych z nielegalną migracją oraz przestępczością transgraniczną, lub które są wykorzystywane do takich celów;
 - d) oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do wyznaczonych stref na obszarach morskich oraz na lądowej granicy zewnętrznej, przeprowadzonej w celu zoptymalizowania działań w zakresie monitorowania i patrolowania;
 - e) selektywnego monitorowania wyznaczonych obszarów na przedpolu zewnętrznej granicy lądowej, które zostały zidentyfikowane na podstawie analizy ryzyka i danych wywiadowczych jako potencjalne strefy wyjazdu lub tranzytu na potrzeby nielegalnej migracji oraz przestępczości transgranicznej.
3. Agencja może dostarczyć informacje, o których mowa w ust. 1, poprzez połączenie i analizę danych uzyskanych z następujących systemów, czujników i platform:
 - a) systemów zgłaszania statków, takich jak system automatycznej identyfikacji (AIS) oraz satelitarny system monitorowania statków (VMS), w ramach określonych dla nich ograniczeń prawnych;
 - b) obrazu satelitarnego;

- c) czujników umieszczonych na wszelkich platformach, w tym na załogowych i bezzałogowych statkach powietrznych.
- 4. Agencja może odrzucić wniosek złożony przez krajowy ośrodek koordynacji ze względu na ograniczenia techniczne i finansowe, a także z innych uzasadnionych względów.
- 5. Agencja może z własnej inicjatywy korzystać z narzędzi nadzoru, o których mowa w ust. 2, w celu gromadzenia informacji istotnych w kontekście wspólnego obrazu wywiadowczego sytuacji na przedpolu granicy.

ROZDZIAŁ III

Zdolność reagowania

Artykuł 13

Wyznaczenie odcinków granicy zewnętrznej

Każde państwo członkowskie dokonuje podziału swoich zewnętrznych granic lądowych i morskich na odcinki, a lokalne lub regionalne ośrodki koordynacji zapewniają skuteczne i efektywne zarządzanie personelem i zasobami.

Artykuł 14

Przypisanie poziomów wpływu odcinkom granicy zewnętrznej

- 1. Na podstawie analizy ryzyka przygotowanej przez Agencję i po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi państwami członkowskimi Agencja przypisuje następujące poziomy wpływu każdemu odcinkowi zewnętrznych granic lądowych i morskich państw członkowskich:
 - a) niski poziom wpływu w przypadku incydentów związanych z nielegalną migracją i przestępczością transgraniczną występujących na danym odcinku granicy, które mają nieznaczny wpływ na bezpieczeństwo granic;
 - b) średni poziom wpływu w przypadku incydentów związanych z nielegalną migracją i przestępczością transgraniczną występujących na danym odcinku granicy, które mają umiarkowany wpływ na bezpieczeństwo granic;
 - c) wysoki poziom wpływu w przypadku incydentów związanych z nielegalną migracją i przestępczością transgraniczną występujących na danym odcinku granicy, które mają istotny wpływ na bezpieczeństwo granic.
- 2. Krajowy ośrodek koordynacji regularnie dokonuje oceny konieczności skorygowania poziomu wpływu każdego odcinka granicy. Krajowy ośrodek koordynacji może zwrócić się do Agencji z wnioskiem o zmianę poziomu wpływu, przekazując potwierdzone informacje na temat zmienionych warunków na danym odcinku granicy zewnętrznej.

3. Agencja przedstawia wizualizację poziomów wpływu przypisanych granicom zewnętrznym w europejskim obrazie sytuacji.

Artykuł 15

Działania odpowiadające poziomom wpływu

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby działania w zakresie ochrony i patrolowania prowadzone na odcinkach granicy zewnętrznej odpowiadały poziomom wpływu przypisanym tym odcinkom w następujący sposób:
 - a) jeżeli odcinkowi granicy zewnętrznej przypisano niski poziom wpływu, lokalny lub regionalny ośrodek koordynacji organizuje regularny nadzór na podstawie analizy ryzyka i zapewnia utrzymanie w strefie granicznej wystarczającej liczby patroli w stanie gotowości do śledzenia, identyfikacji i przechwycenia;
 - b) jeżeli odcinkowi granicy zewnętrznej przypisano średni poziom wpływu, krajowy ośrodek koordynacji wspiera lokalny lub regionalny ośrodek koordynacji, tymczasowo przydzielając dodatkowy personel i zasoby;
 - c) jeżeli odcinkowi granicy zewnętrznej przypisano wysoki poziom wpływu, krajowy ośrodek koordynacji dopilnowuje, aby lokalny lub regionalny ośrodek koordynacji otrzymał wszelkie niezbędne wsparcie na poziomie krajowym, w tym informacje, zasoby i personel; krajowy ośrodek koordynacji może również zwrócić się do Agencji z prośbą o udzielenie wsparcia zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 2007/2004.
2. Krajowy ośrodek koordynacji niezwłocznie informuje Agencję o środkach podejmowanych na szczeblu krajowym zgodnie z ust. 1 lit. b) i c).
3. W przypadku przypisania średniego lub wysokiego poziomu wpływu odcinkowi granicy zewnętrznej, który sąsiaduje z odcinkiem granicy innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, krajowy ośrodek koordynacji koordynuje podejmowane środki wraz z krajowym ośrodkiem koordynacji sąsiadującego państwa.
4. W przypadku, gdy krajowy ośrodek koordynacji złoży wniosek zgodnie z ust. 1 lit. c), Agencja może udzielić wsparcia temu ośrodkowi w szczególności poprzez:
 - a) zastosowanie preferencyjnego traktowania w odniesieniu do wspólnego stosowania narzędzi nadzoru;
 - b) koordynowanie rozmieszczenia europejskich zespołów straży granicznej zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 2007/2004;
 - c) zapewnienie rozmieszczenia wyposażenia technicznego pozostającego do dyspozycji Agencji, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 2007/2004;
 - d) koordynowanie wszelkiego dodatkowego wsparcia oferowanego przez państwa członkowskie.

5. Agencja ocenia przypisanie poziomów wpływu oraz odpowiednie środki podjęte na szczeblu krajowym i unijnym w swoich sprawozdaniach z analizy ryzyka.

TYTUŁ IV

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE

Artykuł 16

Przypisanie zadań innym ośrodkom w państwach członkowskich

1. Państwa członkowskie mogą powierzyć ośrodkom regionalnym, lokalnym, o właściwości funkcjonalnej, lub innym, które mają możliwość podejmowania decyzji operacyjnych, zadanie zapewnienia znajomości sytuacji oraz zdolności reagowania w ramach odpowiedniego obszaru kompetencji, z uwzględnieniem zadań i kompetencji, o których mowa w art. 5 ust. 3 lit. b), d) i e).
2. Decyzja państw członkowskich, o której mowa w ust. 1, nie może wpływać na możliwość prowadzenia przez krajowy ośrodek koordynacji współpracy i wymiany informacji z innymi krajowymi ośrodkami koordynacji i Agencją.
3. W uprzednio zdefiniowanych przypadkach krajowy ośrodek koordynacji może upoważnić ośrodek, o którym mowa w ust. 1, do komunikowania się i wymiany informacji z regionalnym ośrodkiem koordynacji lub krajowym ośrodkiem koordynacji innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, pod warunkiem że będzie on regularnie informował swój krajowy ośrodek koordynacji o takich działaniach.

Artykuł 17

Współpraca Agencji z osobami trzecimi

1. Agencja wykorzystuje istniejące informacje, potencjał i systemy dostępne w ramach innych agencji i podmiotów UE, działając zgodnie z odpowiednimi ramami prawnymi.
2. Zgodnie z ust. 1 Agencja współpracuje w szczególności z następującymi podmiotami:
 - a) Europejskim Urzędem Policji (Europol), Morskim Centrum Analiz i Operacji ds. Zwalczenia Narkotyków (MAOC-N) oraz Ośrodkiem Koordynacji Walki z Narkotykami na Morzu Śródziemnym (CeCLAD-M) w celu wymiany informacji na temat przestępczości transgranicznej, które mają zostać zawarte w europejskim obrazie sytuacji;
 - b) Centrum Satelitarnym Unii Europejskiej, Europejską Agencją ds. Bezpieczeństwa na Morzu oraz Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa przy zapewnianiu wspólnego stosowania narzędzi nadzoru;

- c) Komisją Europejską oraz agencjami UE, które mogą dostarczać Agencji informacji istotnych dla utrzymania europejskiego obrazu sytuacji oraz wspólnego obrazu wywiadowczego sytuacji na przedpolu granicy;
 - d) organizacjami międzynarodowymi, które mogą dostarczać Agencji informacji istotnych dla utrzymania europejskiego obrazu sytuacji oraz wspólnego obrazu wywiadowczego sytuacji na przedpolu granicy.
3. Wymiana informacji między Agencją a podmiotami, o których mowa w ust. 2, odbywa się za pośrednictwem sieci, o której mowa w art. 7, lub za pośrednictwem innych sieci komunikacyjnych spełniających kryteria dostępności, poufności i integralności.
 4. Współpracę Agencji z podmiotami, o których mowa w ust. 2, regulują postanowienia robocze, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2007/2004, oraz podstawa prawna właściwa dla każdego podmiotu. W odniesieniu do przetwarzania informacji niejawnych porozumienia te zapewniają zgodność działania agencji UE i innych zaangażowanych podmiotów z zasadami i standardami bezpieczeństwa równoważnymi zasadom i standardom stosowanym przez Agencję.
 5. Agencje i ośrodki, o których mowa w ust. 2, mogą wykorzystywać informacji uzyskane w kontekście EUROSUR w granicach mających do nich zastosowanie ram prawnych oraz z poszanowaniem praw podstawowych.

Artykuł 18

Współpraca z sąsiednimi państwami trzecimi

1. Wymiana informacji i współpraca z sąsiadującymi państwami trzecimi w zakresie zapobiegania nielegalnej migracji i przestępczości transgranicznej może odbywać się na podstawie dwustronnych lub wielostronnych umów zawartych między jednym lub kilkoma państwami członkowskimi oraz jednym lub kilkoma zainteresowanymi sąsiadującymi państwami trzecimi. Krajowe ośrodki koordynacji państw członkowskich stanowią punkt kontaktowy wymiany informacji między siecią, o której mowa w art. 7, a sieciami regionalnymi utworzonymi z sąsiadującymi państwami trzecimi.
2. Zakazuje się jakiegokolwiek wymiany informacji na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu oraz art. 9 ust. 2 lit. h) z państwem trzecim, które mogłoby wykorzystać te informacje do zidentyfikowania osób lub grup osób, w odniesieniu do których istnieje poważne ryzyko, że mogą zostać poddane torturom, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu lub jakimkolwiek innemu działaniu naruszającemu ich prawa podstawowe.
3. Wszelka wymiana informacji na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu oraz art. 9 ust. 2 lit. h) odbywa się na warunkach określonych w dwustronnych i wielostronnych umowach zawartych z sąsiadującymi państwami trzecimi.
4. Konieczne jest uzyskanie uprzedniej zgody każdego innego państwa członkowskiego, które przekazało informacje w ramach EUROSUR i nie jest stroną żadnej z umów, o których mowa w ust. 1, ani sieci wymienionych w art. 9 ust. 2 lit. h), zanim takie informacje będzie można udostępnić jakimkolwiek państwu trzeciemu w ramach takiej umowy lub sieci.

5. Wszelka wymiana informacji z państwami trzecimi w ramach usługi dotyczącej wspólnego stosowania narzędzi nadzoru podlega przepisom i zasadom mającym zastosowanie do tych narzędzi i systemów, a także odpowiednim przepisom dyrektywy 95/46/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 19

Podręcznik

Komisja Europejska, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i Agencją, udostępnia praktyczny podręcznik wdrażania EUROSUR i zarządzania tym systemem (zwany dalej „podręcznikiem”), zawierający wytyczne techniczne i operacyjne, zalecenia oraz najlepsze praktyki. Komisja Europejska przyjmuje podręcznik w formie zalecenia.

Artykuł 20

Monitorowanie i ocena

1. Agencja zapewnia stosowanie procedur monitorowania funkcjonowania EUROSUR pod względem technicznym i operacyjnym w kontekście realizacji celów dotyczących osiągnięcia odpowiedniej znajomości sytuacji oraz zdolności reagowania na granicach zewnętrznych.
2. Agencja przedstawia sprawozdanie z funkcjonowania EUROSUR w dniu 1 października 2015 r., a następnie co dwa lata.
3. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ogólną ocenę EUROSUR w dniu 1 października 2016 r., a następnie co cztery lata. Ocena obejmuje analizę osiągniętych wyników w stosunku do wyznaczonych celów oraz ocenę aktualności przesłanek, które doprowadziły do ustanowienia systemu, ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia w państwach członkowskich i przez Agencję, a także ocenę przestrzegania praw podstawowych. W stosownych przypadkach ocenie towarzyszą odpowiednie wnioski dotyczące zmiany niniejszego rozporządzenia.
4. Państwa członkowskie przekazują Agencji informacje niezbędne do sporządzenia projektu sprawozdania, o którym mowa w ust. 2. Agencja przekazuje Komisji informacje niezbędne do opracowania oceny, o której mowa w ust. 3.

Artykuł 21

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2013 r.

3. Artykuł 5 ust. 1 ma zastosowanie do państw członkowskich położonych na południowej zewnętrznej granicy morskiej oraz wschodniej zewnętrznej granicy lądowej Unii (Bułgarii, Cypru, Estonii, Finlandii, Francji, Grecji, Hiszpanii, Litwy, Łotwy, Malty, Polski, Portugalii, Rumunii, Słowacji, Słowenii, Węgier i Włoch) od dnia 1 października 2013 r.
4. Artykuł 5 ust. 1 ma zastosowanie do pozostałych państw członkowskich posiadających lądową lub morską granicę zewnętrzną (Belgii, Niderlandów, Niemiec, Szwecji) od dnia 1 października 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

Załącznik

Przy ustanawianiu, uruchamianiu i utrzymywaniu różnych elementów ram EUROSUR należy kierować się następującymi zasadami:

- a) *zasada wspólnot interesów*: krajowe ośrodki koordynacji i Agencja tworzą określone wspólnoty interesów do celów wymiany informacji i prowadzenia współpracy w ramach EUROSUR. Wspólnoty interesów wykorzystuje się do organizowania różnych krajowych ośrodków koordynacji i Agencji w celu wymiany informacji w ramach realizacji wspólnych celów, wymogów i interesów;
- b) *zasady spójnego zarządzania i korzystania z istniejących struktur*: Agencja zapewnia spójność między różnymi elementami ram EUROSUR, uwzględniając dostarczanie wytycznych i zapewnianie wsparcia krajowym ośrodkom koordynacji oraz promowanie interoperacyjności informacji i technologii. W miarę możliwości w ramach EUROSUR wykorzystuje się istniejące systemy i potencjał. W tym kontekście EUROSUR ustanawia się przy zachowaniu pełnej zgodności z inicjatywą na rzecz opracowania wspólnego mechanizmu wymiany informacji do celów ochrony obszarów morskich UE (CISE), przyczyniając się tym samym do utworzenia skoordynowanego i racjonalnego pod względem kosztów podejścia do międzysektorowej wymiany informacji w Unii i czerpania z niego korzyści;
- c) *zasady wymiany informacji i zabezpieczania informacji*: udostępnione w ramach EUROSUR informacje są dostępne dla wszystkich krajowych ośrodków koordynacji i dla Agencji, chyba że ustanowiono lub uzgodniono określone ograniczenia w tym zakresie. Krajowe ośrodki koordynacji zapewniają dostępność, poufność oraz integralność informacji wymienianych na szczeblu krajowym i europejskim. Agencja zapewnia dostępność, poufność oraz integralność informacji wymienianych na szczeblu europejskim;
- d) *zasady ukierunkowania na usługi oraz normalizacji*: różne aspekty potencjału EUROSUR wykorzystuje się z zastosowaniem podejścia ukierunkowanego na usługi. Agencja upewnia się, że ramy EUROSUR w miarę możliwości opierają się na normach ustalonych na szczeblu międzynarodowym;
- e) *zasada elastyczności*: należy opracować strukturę organizacyjną, informacyjną i technologiczną, aby umożliwić zainteresowanym stronom EUROSUR reagowanie na zmianę sytuacji w sposób elastyczny i ustrukturyzowany.

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel/cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki
 - 3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne
 - 3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne
 - 3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi
 - 3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego europejski system nadzoru granic (EUROSUR)

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa¹⁷

Obecnie dział 3a tytuł 18 – Sprawy wewnętrzne

Przyszłe wieloletnie perspektywy finansowe: Dział 3 (Bezpieczeństwo i obywatelstwo)

Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** (finansowanie spraw wewnętrznych na lata 2014–2020)

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**¹⁸

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.3. Cele

1.3.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

W konkluzjach z dnia 23–24 czerwca 2011 r. Rada Europejska stwierdziła, że „dalej rozwijany będzie europejski system nadzoru granic (EUROSUR) jako działanie priorytetowe, tak by stał się operacyjny do 2013 roku i by pozwolił władzom państw członkowskich na prowadzenie działań w zakresie nadzoru granic, dzięki czemu możliwa byłaby wymiana informacji operacyjnych i sprawniejsza współpraca”.

Jak stwierdzono w programie prac Komisji na rok 2011¹⁹ „celem systemu EUROSUR jest wzmocnienie kontroli na granicach zewnętrznych obszaru Schengen, zwłaszcza na południowej granicy morskiej i wschodniej granicy lądowej. EUROSUR zapewni mechanizm, który pozwoli władzom państw członkowskich odpowiedzialnym za ochronę granicy (straży granicznej, straży przybrzeżnej, policji, służbie celnej i marynarce wojennej) wymieniać informacje i współpracować ze

¹⁷ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań – ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

¹⁸ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

¹⁹ KOM(2010) 623 wersja ostateczna z 27.10.2010, CZĘŚĆ II, 43, 14.

sobą nawzajem, jak również z agencją FRONTEX, aby ograniczyć liczbę osób, które giną na morzu, oraz liczbę nielegalnych imigrantów, którym udaje się wjechać na terytorium UE, a także pozwoli zwiększyć bezpieczeństwo wewnętrzne, utrudniając przestępczość transgraniczną, obejmującą terroryzm, handel ludźmi, przemyt broni i narkotyków itp.”.

Od 2008 r. państwa członkowskie UE, agencja UE ds. granic FRONTEX oraz Komisja Europejska prowadzą ścisłą współpracę w celu określenia i opracowania ram systemu EUROSUR. Od 2011 r. elementy systemu EUROSUR są testowane i stopniowo wdrażane w ramach projektów pilotażowych z wykorzystaniem funduszy pochodzących z budżetu FRONTEXU. Równolegle od 2008 r. państwa członkowskie korzystają z Funduszu Granic Zewnętrznych w celu ustanowienia krajowych elementów systemu EUROSUR, takich jak krajowe ośrodki koordynacji oraz krajowe systemy nadzoru granic.

W związku z tym wniosek/inicjatywa dotyczy następujących działań ABB:

18.02 – Solidarność, granice zewnętrzne, powroty, polityka wizowa i swobodny przepływ osób – cel 1: umożliwienie osobom przekraczania granic wewnętrznych bez konieczności przechodzenia odpraw granicznych, wspieranie działań na rzecz bezpiecznych granic i zwalczanie nielegalnej migracji dzięki dalszemu rozbudowywaniu zintegrowanego systemu zarządzania granicami zewnętrznymi oraz stosowaniu wysokich norm w zakresie przeprowadzania odpraw granicznych, w tym ustanowienie SIS II oraz zapewnienie wsparcia finansowego z Funduszu Granic Zewnętrznych.

Równoczesne opracowywanie i wdrażanie systemu EUROSUR przyczynia się do znacznego skrócenia czasu potrzebnego do jego ustanowienia oraz daje także możliwość przetestowania i dostosowania różnych elementów systemu EUROSUR przed jego uruchomieniem na koniec 2013 r.

Realizowane obecnie prace związane z opracowywaniem, testowaniem i stopniowym wprowadzaniem systemu EUROSUR opierają się na planie działania przedstawionym w komunikacie Komisji z 2008 r.²⁰. Wspomniany plan działania został zatwierdzony przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w jej konkluzjach z czerwca 2008 r. oraz z lutego 2010 r., a także w ramach programu sztokholmskiego oraz Planu działań służącego realizacji programu sztokholmskiego.

1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

System EUROSUR ma dwa cele szczegółowe, a mianowicie istotną poprawę *znajomości sytuacji* oraz *zdolności reagowania* organów kontroli granicznej państw członkowskich oraz agencji FRONTEX, tak aby w najlepszym przypadku każda nowa trasa lub metoda nielegalnej migracji oraz przestępczości transgranicznej mogła zostać wykryta i zlikwidowana w krótkim czasie po jej wprowadzeniu.

1.3.3. Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

1. *Znajomość sytuacji* jest miarą zdolności organów do wykrywania przepływów transgranicznych oraz wyszukiwania uzasadnionych przesłanek do podjęcia środków kontrolnych. Można to osiągnąć, realizując następujące cele operacyjne na szczeblu krajowym i europejskim:

²⁰ COM(2008) 68 wersja ostateczna z 13.2.2008 („plan działania EUROSUR”).

- a. pogłębianie współpracy między organami dzięki usprawnieniu struktur oraz połączeniu systemów egzekwowania prawa;
 - b. stosowanie scalania danych w połączeniu z nowoczesnymi możliwościami technologicznymi w celu wykrywania i śledzenia przepływów transgranicznych, w szczególności w odniesieniu do (małych) jednostek pływających;
 - c. prowadzenie międzysektorowej wymiany informacji z innymi podmiotami działającymi na obszarach morskich np. w zakresie transportu, ceł, kontroli rybołówstwa oraz obrony;
 - d. usprawnienie wymiany informacji z sąsiednimi państwami trzecimi.
2. *Zdolność reagowania* jest miarą czasu potrzebnego, aby dotrzeć na miejsce przepływu transgranicznego, który ma zostać poddany kontroli, oraz czasu i środków niezbędnych do odpowiedniego zareagowania w wyjątkowych okolicznościach. W związku z tym przedstawione poniżej cele operacyjne powinny zostać osiągnięte zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu europejskim:
- a. wymiana danych, informacji oraz danych wywiadowczych w czasie zbliżonym do rzeczywistego, w razie konieczności w bezpieczny sposób, odchodząc tym samym od podejścia opartego na organizowaniu patroli na rzecz podejścia uwzględniającego większym stopniu ustalenia wywiadu, opartego na analizie ryzyka;
 - b. skuteczne zarządzanie personelem i zasobami, a także czujnikami i patrolami;
 - c. pomiar wyników, uwzględniający ocenę wyniku działań w zakresie nadzoru granic i zapewniający nową podstawę dla przeprowadzania oceny ryzyka oraz zmiany priorytetów.

Tabela powiązań problemów, celów oraz działań

Cele szczegółowe	Przewidywane działania
1a – Usprawnienie struktur i połączenie systemów na szczeblu krajowym. 2a – Skuteczne zarządzanie personelem i zasobami. 2c – Pomiar wyników.	Ustanowienie <i>krajowego ośrodka koordynacji</i> (NCC) oraz Centrum Sytuacyjnego FRONTEX (FSC).
2a – Wymiana danych, informacji oraz danych wywiadowczych w czasie zbliżonym do rzeczywistego.	Ustanowienie <i>sieci EUROSUR</i> , łączącej krajowe ośrodki koordynacji z agencją FRONTEX. Ustanowienie wspólnego obrazu wywiadowczego sytuacji na przedpolu granicy.
1d – Usprawnienie wymiany informacji z sąsiadującymi państwami trzecimi.	Połączenie sieci EUROSUR z <i>sieciami regionalnymi</i> ustanowionymi pomiędzy państwami członkowskimi a sąsiadującymi państwami trzecimi.
1b – Stosowanie scalania danych w połączeniu z możliwościami technologicznymi w zakresie wykrywania i śledzenia przepływów transgranicznych. 1c – Międzysektorowa wymiana informacji z innymi podmiotami działającymi na obszarach morskich.	Ustanowienie usługi dotyczącej <i>wspólnego stosowania narzędzi nadzoru</i> na szczeblu UE.

1.3.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

FRONTEX zapewnia wdrożenie metod umożliwiających monitorowanie funkcjonowania systemu EUROSUR w kontekście ogólnych celów polityki, uwzględniając następujące wskaźniki²¹:

Wskaźniki wpływu²²

zmniejszenie liczby nielegalnych migrantów przedostających się do strefy Schengen bez ich wykrycia;
zmniejszenie liczby ofiar śmiertelnych wśród migrantów na morzu;
zmniejszenie natężenia przestępczości transgranicznej, w szczególności w zakresie narkotyków przemyconych przez granice zewnętrzne.

Wskaźniki wyników i realizacji²³

zwiększenie znajomości sytuacji na granicach zewnętrznych oraz na przedpolu granicy;
zapewnienie lepszej współpracy między organami na szczeblu krajowym;
zapewnienie lepszej współpracy między państwami członkowskimi oraz z agencją FRONTEX;
zacieśnienie współpracy z sąsiadującymi państwami trzecimi;
zwiększenie potencjału technicznego i operacyjnego w zakresie wykrywania i śledzenia małych łodzi;
zwiększenie ilości jawnych i niejawnych informacji wymienianych w czasie zbliżonym do rzeczywistego;
zwiększenie zdolności w zakresie reagowania na alarmy, incydenty i inne zdarzenia na granicach zewnętrznych.

1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.4.1. Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej

W latach 2012–2020 UE będzie w dalszym ciągu stała w obliczu szeregu ogólnych i konkretnych problemów w dziedzinie ochrony granicy, które będą objęte zakresem działalności systemu EUROSUR²⁴.

Zewnętrzne granice UE są narażone na znaczącą presję wynikającą z nielegalnej migracji, która prawdopodobnie utrzyma się w nadchodzących latach. Korzystanie z małych, nienadających się do żeglugi łodzi spowodowało drastyczny wzrost liczby migrantów, którzy utonęli w Morzu Śródziemnym, co stanowi poważne wyzwanie dla organów ścigania, ponieważ wykrycie i śledzenie tego rodzaju małych łodzi na morzu pełnym jest niezwykle trudne. Siatki przestępcze zajmujące się przemytem nielegalnych imigrantów często wykorzystują te same szlaki i metody do celów transgranicznych działań przestępczych, takich jak handel ludźmi i narkotykami. Pogłębiona współpraca organów kontroli granicznej i organów policji powinna znacząco przyczynić się do walki z takimi poważnymi przestępstwami na granicach zewnętrznych.

Siatki przestępcze, zmieniając swoje szlaki i metody nielegalnej migracji oraz przestępczości transgranicznej, często działają szybciej i bardziej elastycznie niż organy państw członkowskich podejmują działania w odpowiedzi na zmianę sytuacji. Jednym z powodów

²¹ Por. rozdział 8 oceny skutków towarzyszącej wnioskowi.

²² W porównaniu z danymi z 2011 r. zawartymi w przedstawionych przez FRONTEX sprawozdaniach w zakresie analizy ryzyka oraz w odpowiednich sprawozdaniach Europolu. Wskaźniki te będą również uzależnione od czynników niezależnych od funkcjonowania systemu EUROSUR, takich jak zmiany sytuacji politycznej i gospodarczej w sąsiadujących państwach trzecich.

²³ W porównaniu z obecną sytuacją opisaną w ocenie skutków towarzyszącej wnioskowi dotyczącemu rozporządzenia ustanawiającego EUROSUR.

²⁴ Por. rozdział 3.2 i 3.3 oceny skutków towarzyszącej wnioskowi.

takiej opóźnionej reakcji jest fakt, że w niektórych państwach członkowskich nadzór nad granicami morskimi sprawuje bezpośrednio nawet sześć różnych organów, przy czym brakuje przejrzystych zasad oraz obiegu dokumentów w ramach współpracy i wymiany informacji między tymi organami. Koordynacji brakuje jednak nie tylko wewnątrz niektórych państw członkowskich, lecz także między państwami członkowskimi z powodu braku odpowiednich procedur, sieci lub kanałów komunikacji na potrzeby wymiany informacji. Presja migracyjna stanowi duże wyzwanie również dla państw trzecich położonych na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego. W związku z tym należy zacieśnić współpracę z krajami pochodzenia oraz krajami, w których nielegalni imigranci rozpoczynają podróż.

1.4.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Zgodnie z *zasadą pomocniczości*²⁵ system EUROSUR opiera się na podejściu zdecentralizowanym, przy czym krajowe ośrodki koordynacji stanowią podstawę współpracy w ramach EUROSUR. Dzięki połączeniu istniejących systemów krajowych i europejskich oraz dzięki rozwijaniu nowych zdolności, system EUROSUR umożliwia organom kontroli granicznej państw członkowskich i agencji FRONTEX komunikowanie się ze sobą i wymianę informacji w celu uzyskania lepszej znajomości sytuacji na granicach zewnętrznych, wnosząc rzeczywistą wartość dodaną w obszarze ochrony granic.

Usprawnienie wymiany informacji umożliwi bardziej precyzyjne identyfikowanie celów takich jak łodzie wykorzystywane w związku z nielegalną migracją oraz przestępczością transgraniczną, pozwalając na bardziej ukierunkowane, szybsze i bardziej efektywne pod względem kosztów wykorzystanie dostępnego wyposażenia służącego do przechwytywania. Cel ten nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez same państwa członkowskie i może być lepiej osiągnięty na poziomie Unii.

1.4.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Inicjatywa EUROSUR opiera się na doświadczeniach zgromadzonych w przeszłości, np. w ramach koordynowanej przez FRONTEX europejskiej sieci patroli (EPN). Ponadto celem jest jak najlepsze wykorzystanie istniejącej infrastruktury krajowej w zakresie kontroli granicznej w połączeniu z funkcjonującymi międzynarodowymi i europejskimi systemami, a także jak najlepsze wykorzystanie najnowszych osiągnięć technologicznych (np. stosowanie satelitów). W szczególności w odniesieniu do wykorzystywania nowoczesnej technologii, system EUROSUR korzysta z szeregu projektów badawczych realizowanych w ramach 7. programu ramowego na rzecz badań i rozwoju (7PR)²⁶.

1.4.4. *Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia*

Wykorzystując w jak najlepszy sposób istniejące systemy, potencjał i programy finansowania dostępne na szczeblu unijnym, system EUROSUR ma na celu zapewnienie jak największej spójności i synergii z innymi istotnymi instrumentami.

²⁵ Por. rozdział 3.5 oceny skutków towarzyszącej wnioskowi.

²⁶ Zob. listy projektów w Załączniku 1.5 do

1.5. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego

Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

- Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Czas trwania wpływu finansowego: od 2014 r. do 2020 r.

Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.6. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania²⁷

Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane przez Komisję

Pośrednie zarządzanie scentralizowane poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- agencjom wykonawczym
- organom utworzonym przez Wspólnoty²⁸
- krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

Zarządzania dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie zdecentralizowane z państwami trzecimi

Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Poszczególne elementy systemu EUROSUR będą wdrażane głównie przez FRONTEX oraz przez państwa członkowskie (zarządzanie dzielone) w oparciu o plan działania EUROSUR z 2008 r. (COM(2008)68 wersja ostateczna). W odniesieniu do tworzenia krajowych ośrodków koordynacji, państwa członkowskie otrzymają wsparcie w ramach Funduszu Granic Zewnętrznych w latach 2012–2013 oraz w ramach instrumentu wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz w ramach planowanego Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na lata 2014–2020. FRONTEX pokryje natomiast z własnego budżetu koszty utworzenia sieci EUROSUR oraz pozostałych elementów

²⁷ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

²⁸ O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

horyzontalnych systemu EUROSUR, takich jak wspólny obraz wywiadowczy sytuacji na przedpolu granicy, w razie potrzeby korzystając ze wsparcia w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (bezpośrednie lub pośrednie scentralizowane zarządzanie finansami).

Finansowanie zapewnione w ramach siódmego programu ramowego na rzecz badań i rozwoju będzie stanowiło wsparcie na tworzenie planowanej usługi umożliwiającej wspólne stosowanie narzędzi nadzoru w latach 2012–2013.

Środki wprowadzane w sąsiadujących państwach trzecich będą wspierane w latach 2012–2013 w ramach Programu tematycznego dotyczącego współpracy z państwami trzecimi w obszarze migracji i azylu jako części instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Po upływie dwóch lat od pełnego uruchomienia systemu EUROSUR, a następnie raz do roku FRONTEX przedkłada Komisji sprawozdanie dotyczące technicznych i operacyjnych aspektów funkcjonowania systemu EUROSUR, uwzględniając wymienione wyżej wskaźniki²⁹. Ponadto po upływie trzech lat od rozpoczęcia działania systemu EUROSUR, a następnie co cztery lata Komisja opracowuje ogólną ocenę systemu EUROSUR, obejmującą analizę wyników w odniesieniu do celów oraz ocenę aktualności przesłanek, które doprowadziły do ustanowienia systemu. Przewiduje się, że pierwsza ocena zostanie przeprowadzona w 2016 r., o ile system EUROSUR zostanie uruchomiony w 2013 r. Komisja powinna przedłożyć sprawozdania z oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownych przypadkach dołączając do nich odpowiednie wnioski dotyczące zmiany rozporządzenia ustanawiającego EUROSUR.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

- Szacunki kosztów przedstawione w ocenie skutków towarzyszącej wnioskowi zostały sporządzone na podstawie danych dostarczonych przez państwa członkowskie, agencje UE oraz podmioty sektora prywatnego i zweryfikowane przez zewnętrznego wykonawcę, któremu zlecono przeprowadzenie analizy technicznej służącej ocenie wpływu finansowego systemu EUROSUR (GHK). Stanowią one najlepszy szacunek kosztów wdrażania uwzględnionych wariantów, sporządzony w oparciu o ich opis przedstawiony w planie działań EUROSUR z 2008 r. oraz w późniejszej dokumentacji technicznej. Oczekuje się, że dostosowania zakresu, struktur organizacyjnych i struktur zarządzania, wymagań technicznych, charakteru świadczenia usług oraz rozłożenie procesu wdrażania planu działań EUROSUR na etapy doprowadzi do zmian kosztów świadczenia tych usług.
- Wynika to z faktu, że poszczególne elementy i etapy określone w planie działań EUROSUR z 2008 r. (KOM(2008) 68 wersja ostateczna) są opracowywane, testowane i wdrażane równolegle. Zastosowanie takiego podejścia jest spowodowane tym, że zwykły cykl opracowania systemu, w ramach którego kolejny etap opiera się na wynikach uzyskanych dzięki wdrożeniu wcześniejszego etapu i w którym wdrożenie systemu następuje po jego opracowaniu, byłby zbyt czasochłonny. Przyłączeniu wyników uzyskanych w ramach poszczególnych etapów w jedne wspólne ramy należy zachować szczególną ostrożność. Wymaganą spójność można w najlepszy sposób zapewnić dzięki opracowaniu odpowiednich przepisów, które wyraźnie określą zawartość poszczególnych elementów oraz funkcje i obowiązki poszczególnych podmiotów.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Stosowane będą systemy zarządzania i kontroli ustanowione w ramach różnych programów finansowych (np. w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego). Ponadto przewiduje się również możliwość wykorzystania wewnętrznej (np. Wspólne Centrum Badawcze) i zewnętrznej

²⁹ Por. rozdział 8 oceny skutków towarzyszącej wnioskowi.

wiedzy eksperckiej (np. zewnętrzni wykonawcy) w celu zapewnienia właściwego i sprawnego wdrożenia poszczególnych elementów systemu EUROSUR.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony.

Środki zwalczania nadużyć finansowych ustanowione na szczeblu krajowym i europejskim mają zastosowanie w pełnym zakresie.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie³⁰

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżnicowane/nieźróznicowane ⁽³¹⁾	państw EFTA ³²	krajów kandydujących ³³	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
3a	18 02 03 02 – FRONTEX	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
3a	18 02 06 – Fundusz Granic Zewnętrznych	Zróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżnicowane/nieźróznicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
3	18 02 cc – Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Granice i wizy	Zróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE
3	18 02 05 02 – FRONTEX	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

³⁰ Przedmiotowe pozycje w budżecie są wykorzystywane na potrzeby stopniowego opracowywania i testowania poszczególnych komponentów systemu EUROSUR do 2013 r. Biorąc pod uwagę, że proponowane rozporządzenie dotyczące systemu EUROSUR powinno wejść w życie na koniec 2013 r., ocena skutków finansowych regulacji obejmuje lata 2014–2020. Przegląd kosztów poniesionych w związku z opracowywaniem systemu EUROSUR w latach 2008–2010 oraz przegląd w zakresie szacunkowych kosztów związanych z systemem EUROSUR w latach 2011–2020 został zawarty w ocenie skutków towarzyszącej wnioskowi.

³¹ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane.

³² EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

³³ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki w latach 2014–2020³⁴

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:			Numer 3		Bezpieczeństwo i obywatelstwo						
Dyrekcja Generalna do Spraw Wewnętrznych			Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Kolejne lata	OGÓLE M
• Środki operacyjne											
Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego ³⁵	Środki na zobowiązania	(1)	14,107	16,111	16,111	16,411	16,411	16,411	16,411		111,973
	Środki na płatności	(2)	1,915	3,997	7,720	12,130	15,751	16,266	16,347	37,848	111,973 ¹
18 02 03 02 ³⁶	Środki na zobowiązania	(1a)	20,601	19,997	18,290	18,290	18,290	18,290	18,290		132,048
	Środki na płatności	(2a)	10,301	20,299	19,144	18,290	18,290	18,290	18,290	9,145	132,048
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ³⁷											

³⁴ Przegląd łącznych szacunkowych kosztów poniesionych w latach 2011-2020 został zawarty w ocenie skutków towarzyszącej wnioskowi.

³⁵ Przedmiotowa pozycja w budżecie obejmuje następujące koszty: 1) 75 % kwoty współfinansowania przez UE kosztów operacyjnych związanych z krajowymi ośrodkami koordynacji w 24 państwach członkowskich posiadających lądowe i morskie granice zewnętrzne, o ile tego rodzaju koszty zostały zaplanowane przez państwa członkowskie przy wykorzystaniu budżetu Unii; 2) koszty związane z usługą dotyczącą wspólnego stosowania narzędzi nadzoru, która powinna również być współfinansowana w ramach odpowiednich europejskich programów kosmicznych, w tym w ramach operacyjnego europejskiego programu monitorowania Ziemi (GMES), w zakresie, w jakim będzie to możliwe w latach 2014–2020; 3) koszty związane z połączeniem sieci EUROSUR z sieciami regionalnymi ustanowionymi pomiędzy państwami członkowskimi a sąsiadującymi państwami trzecimi; 4) wszelkie inne koszty niezbędne do wdrożenia systemu EUROSUR.

³⁶ Dotyczy kosztów operacyjnych związanych z Centrum Sytuacyjnym FRONTEX, siecią łączącą krajowe ośrodki koordynacji z agencją FRONTEX oraz wspólnym obrazem wywiadowczym sytuacji na przedpolu granicy. Przewiduje się, że w ramach tych szacunkowych kosztów kwota 5–10 mln EUR rocznie zostanie pokryta z budżetu agencji FRONTEX, a kwota 10–15 mln EUR rocznie z Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Dokładna wysokość kwot finansowanych przez FRONTEX zostanie określona w ramach corocznej procedury budżetowej.

³⁷ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Numer pozycji w budżecie		(3)	0	0	0	0	0	0	0	0	0
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych	Środki zobowiązania na	=1+1a+1b+1c	34,708	36,108	34,401	34,701	34,701	34,701	34,701		244,021
	Środki płatności na		12,215	24,296	26,864	30,420	34,041	34,556	34,637	46,993	244,021

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki zobowiązania na	(4)	34,708	36,108	34,401	34,701	34,701	34,701	34,701		244,021
	Środki płatności na	(5)	12,215	24,296	26,864	30,420	34,041	34,556	34,637	46,993	244,021
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)	0	0	0	0	0	0	0		0
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 3 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki zobowiązania na	=4+ 6	34,708	36,108	34,401	34,701	34,701	34,701	34,701		244,021
	Środki płatności na	=5+ 6	12,215	24,296	26,864	30,420	34,041	34,556	34,637	46,993	244,021

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Kolejne lata	OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna do Spraw Wewnętrznych										M
• Zasoby ludzkie		0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254		1,778
• Pozostałe wydatki administracyjne		0	0	0	0	0	0	0		0
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna do	Środki	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254		1,778

Spraw Wewnętrznych										
--------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254		1,778
---	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020		OGÓŁE M
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	34,962	36,362	34,655	34,955	34,955	34,955	34,955		245,799
	Środki na płatności	12,469	24,550	27,118	30,674	34,295	34,810	34,891	46,993	245,799

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Określić cele i realizacje			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓLEM								
	REALIZACJA																	
	↓	Rodzaj ³⁸	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba całkowita
CELE SZCZEGÓŁOWE nr 1a, 2a i 2c ³⁹																		
- Realizacja ⁴⁰	Ośrodek	2,179	24	7,470	24	7,470	24	7,470	24	7,470	24	7,470	24	7,470	24	7,470	24	52,29
- Realizacja ⁴¹	Ośrodek	75,765	1	11,316	1	12,164	1	10,457	1	10,457	1	10,457	1	10,457	1	10,457	1	75,765
Cele szczegółowe nr 1a, 2a i 2c – suma cząstkowa			25	18,786	25	19,634	25	17,927	25	17,927	25	17,927	25	17,927	25	17,927	25	128,055
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2a ⁴²																		

³⁸

Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

³⁹

Zob. sekcja 1.4.2: 1a – Usprawnienie struktur i połączenie systemów na szczeblu krajowym; 2a – Skuteczne zarządzanie zasobami i personelem; 2c – Pomiar wyników.

⁴⁰

75 % kwoty współfinansowania przez UE kosztów operacyjnych związanych z krajowymi ośrodkami koordynacji w 24 państwach członkowskich posiadających lądowe i morskie granice zewnętrzne.

⁴¹

Koszty operacyjne związane z Centrum Sytuacyjnym FRONTEX.

- Realizacja ⁴³	Sieć	33,071	1	5,969	1	4,517	1	4,517	1	4,517	1	4,517	1	4,517	1	4,517	1	33,071
- Realizacja ⁴⁴	Obraz	23,212	1	3,316	1	3,316	1	3,316	1	3,316	1	3,316	1	3,316	1	3,316	1	23,212
Cel szczegółowy nr 2a – suma cząstkowa			2	9,285	2	7,833	2	7,833	2	7,833	2	7,833	2	7,833	2	7,833	2	56,283
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1d ⁴⁵																		
- Realizacja ⁴⁶	Sieci	537,75	4	951	4	0	4	0	4	300	4	300	4	300	4	300	4	2,151
Cel szczegółowy nr 1d – suma cząstkowa			4	0,951	4	0	4	0	4	0,300	4	0,300	4	0,300	4	0,300	4	2,151
CELE SZCZEGÓŁOWE nr 1b i 1c ⁴⁷																		
- Realizacja ⁴⁸	Usługa		1	5,686	1	8,641	1	8,641	1	8,641	1	8,641	1	8,641	1	8,641	1	57,532

42

2a – Wymiana danych, informacji oraz danych wywiadowczych w czasie zbliżonym do rzeczywistego.

43

Koszty operacyjne związane z siecią łączącą krajowe ośrodki koordynacji z agencją FRONTEX.

44

Koszty operacyjne związane ze wspólnym obrazem wywiadowczym sytuacji na przedpolu granicy (CPIP).

45

1d – Usprawnienie wymiany informacji z sąsiadującymi państwami trzecimi.

46

Połączenie sieci EUROSUR z sieciami regionalnymi ustanowionymi pomiędzy państwami członkowskimi a sąsiadującymi państwami trzecimi.

47

1b – Wykorzystanie scalania danych w połączeniu z możliwościami technologicznymi w zakresie wykrywania i śledzenia przepływów transgranicznych; 1c –

48

Międzysektorowa wymiana informacji z innymi podmiotami działającymi na obszarach morskich.

Koszty operacyjne związane z usługą dotyczącą *wspólnego stosowania narzędzi nadzoru* na szczeblu UE.

Cele szczegółowe nr 1b i 1c – suma częstkowa	1	5,686	1	8,641	1	8,641	1	8,641	1	8,641	1	8,641	1	8,641	1	57,532
KOSZT OGÓLEM	32	37,198	32	38,688	32	36,891	32	37,191	32	37,191	32	37,191	32	37,191	32	244,021

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2014 ⁴⁹	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓLE M
--	------------------------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	------------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	1,778
Pozostałe wydatki administracyjne	0	0	0	0	0	0	0	0
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	1,778

Poza DZIAŁEM 5⁵⁰ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne	0	0	0	0	0	0	0	0
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	0	0	0	0	0	0	0	0

OGÓLEM	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	1,778
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

⁴⁹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

⁵⁰ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej⁵¹:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
18 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2 AD	2 AD	2 AD	2 AD	2 AD	2 AD	2 AD
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)⁵²							
XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ⁵³	- w centrali ⁵⁴						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (AC, END, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna pozycja w budżecie (określić)							
OGÓLEM	2 AD	2 AD	2 AD	2 AD	2 AD	2 AD	2 AD

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁵¹ Stanowiska 2 AD, o których mowa w poniższej tabeli, zostały uwzględnione we wniosku dotyczącym rozporządzenia ustanawiającego Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

⁵² AC= pracownik kontraktowy; INT= pracownik tymczasowy; JED= młodszy oddelegowany ekspert; AL= członek personelu miejscowego; END= oddelegowany ekspert krajowy;

⁵³ Poniżej pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

⁵⁴ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	Monitorowanie i udzielanie wsparcia w biezacym zarzadzaniu systemem EUROSUR.
Personel zewnetrzny	

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi i kolejnymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi i kolejnymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁵⁵.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
<i>Określić organ współfinansujący</i>								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

⁵⁵ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁵⁶						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne, należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmuje.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

⁵⁶

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.